

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278002336/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

halvt op og så efter hende, med stivere og stivere Blikke, og gav så et Kink og begyndte at hulke og vugge frem og tilbage. mens Tårerne løb hende ned ad de blanke, fede Kinder.

En Uge efter fødtes jeg dér i Skøgens lille Kammer, inderst inde i den mørke Gang.

Alle Kvinderne flokkedes udenfor Døren og lyttede med tilbageholdt Åndedræt og foldede Hænder til Skrigene derinde. Nogle stirrede bort over deres Sidemænd, som så de ikke dem, men noget fjærnt, fjærnt borte, og vred uvilkårligt deres Underliv og stønnede svagt. Andre skottede til hinanden, gemte de våde Øjne og vred Hænderne hårdt. Men alle svajede de, i Takt til Skrigene, hid og did under deres egne Skygger, der fra den lille Lygte på Gulvet bølgede over det revnede Loft som en bristende Uvejrssky, og deres Ansigter var så blege som dedes.

Da Eberhard Sebastian pludselig trådte ind ad Døren, tung af Regnen, troede han, de stod dér og lyttede til en Præken.

Men da greb to Hænder om hans Frækkes lange Skøde, og da han så ned, mødte han Christines Øjne dernede, skinnende og vilde:

„Eberhard, Eberhard,“ stønnede hun og vred sig helt ned mod Gulvet, „Eberhard, du må sørge for, at denne Gang ikke tager ham fra mig!“ Og hun talte pludselig sin Hjemstavns Dialekt igen.

Men da bøjede Eberhard sig rystende over hende med udbredte Arme og råbte:

„Min Gud, min Gud, har du bønnet mig omsider!“

Men nu standsede Skrigene derinde, og lidt efter åbnede Madam Gundlachsen Døren.

Alle Øjne fløj imod hende, og hun tørrede sit ophædede Ansigt og sagde:

„Ja. Barnet lever, en Dreng — men Moderen er død.“

Da sank hele den mørke Klynge af Hoveder derhenne sammen, en hæs Mumlen bad:

„Må vi se dem? Må vi se dem?“

Madam Gundlachsen tøvede lidt, så nikkede hun højtideligt, og to og to dukkede de ind gennem den mørke Dørramme til det oplyste Rum dér for Enden af Gangen.